

1. Борис, Александр, Владимир, Иван.

samo L 180. — Telefono

ajte na štev. 7338.

18

IZ SLAVNIH DNI OSVOBODILNIH BOJB NA PRIMORSKEM

Kosovelovci v borbi za Štanjel

Kako je osemdeset slovenskih partizanov pognalo v beg šest sto nemških vojakov - Povezanost primorskega ljudstva s svojo vojsko

V lepi Vipavski dolini v vasi Smarje je bilo prve dni meseca septembra 1944 veliko zborovanj, ki so se ga v velikem številu udeležili prebivalci Vipavske doline in Krasa. Na tem zborovanju so bili sprejeti sklepi za ojačanje boje proti okupatorju ter uveljavitev ljudske oblasti.

XIX. slovenska narodnoosvobodilna brigada Srečka Kosopela je dobila nalogo, da te ljudski zbor zavaruje pred sovražnikom, če bi kakorkoli poizkušal zbor onemogočiti. Brigada je zasedla položaje od Gabrova preko Kobdila - Štanjela - Kobje glave do Komne s fronto proti Trstu.

Proti bataljon te brigade je zasedel položaj Kobdila - Štanjel ob glavni cesti, ki vodi iz Trsta v Vipavsko dolino, in hjer je tudi križišče za Gorico in Furlansko nižino, odkoder so dobivale edince IX. korpusa hrano.

JANEZ BENEDIK

Brigada je bila povečini sestavljena iz borcev Vipavske doline in Krasa, zato je razumljivo, da je bila med prebivalstvom posebno priljubljena.

V 1. bataljonu so hodila odposlanišča množičnih organizacij s prošnjami in vabilom naj pridejo taboriti tudi v njihove vasi, obljublajoč nam dobro postrežbo. Seveda oni niso vedeli, kakšna je bila te daj naša naloga.

Vključno temu, da je bil ljudski zbor že zaključen, smo mi še nadalje ostali na svojih položajih, ki smo jih dobro utrdili. Dne 7. septembra 1944 ob 7. zjutraj je naša izvidnica javila, da prihajajo po cesti iz Trsta proti nam trije kamioni. Takoj se je ves bataljon pripravil za borbo.

Ko so se nam sovražniki približali, smo iz svojih položajev, ki so bili tihi nad cesto, opazili, da je vsakemu kamionu prijet op in top. Z nestrpnostjo smo jih pričakovali videti, da nas čaka dobro plet.

Na dveh kamionih so se vozili Masinijevi fašisti (MAS) in nemški SS-ovci, tretji kamion pa je bil naložen s municijo in hrano. Pustili smo jih v neposredni bližini in šele, ko so bili kakih 20 m od nas oddaljeni, smo na komando izstrelili nekaj rakafon in že se je čul klic "na jurš!"

Borba ni trajala niti pet minut, že je bilo 32 presenečenih fašistov ubitih, 18 pa ujetih. Le desetorica je uspelo pobegniti. Vsi trije kamioni so ostali nepokrovali v naših rokah. Za volane so takoj sedli naši borci in odvleli plen s ujetniki. Pred preko Vipavske doline na osem osvojenem ozemlju pri Cerkmem Del orozja je bil razdeljen med borce, ki so se na novo javili iz okoliških vasi. V tej borbi je padlo naših 80 mož, a ni bil nihče niti ranjen.

Da ujetnikov smo zvedeli, da italijanska oziroma nemška komanda ni niti slutila, da smo bližini, zato so prišli brezskrbno. Vse to je bil dokaz tem povezanosti tamkajšnjega ljudstva s svojo vojsko, ker ni bilo nikogar, da bi nas izdal sovražniku.

Italijani in Nemci so nameravali pripraviti v Štanjelu novo vojaško postojanko, od koder bi mogli kontrolirati vse poti ter bi dominirali vso Vipavsko dolino in bi tako onemogočili preskrbovanje naše vojske s hrano, poleg tega pa bi bila prebivalstvo tej krajini onemogočena oziroma otežena pomoč naši borbi.

Naš I. bataljon je ostal na utrditvenem položaju, a za bočno zaščito je prišel I. bataljon XVIII. SNOUB "Abazovskih". Dva dneva bataljona iste brigade pa sta ostala v rezervi. V noč nismo spali, utrjevali smo naše položaje - vsi namori so se uklopili.

Naslednji dan 8. septembra ob 6. zjutraj smo videli, da se od Trsta sem pomika sedem kamionov polnih italijanskih fašistov. Tokrat ni prišel sovražnik neposredno do nas, ampak se je ustavil kaka dva km pred nami. Tu so vojniki izstopili in se nam bližali v izjemno razporeditvi. S seboj so imeli oklopni avto, tri topove in pet težkih metalec min.

Tudi tokrat smo jih pustili bližati, četudi so bili številni močnejši in bolj oboroženi od nas.

Imeli smo odlične položaje, saj smo bili v hribu, od koder smo obklopovali vse prihode in imeli zavarovan hrbet. Pričela se je borba, ki je trajala dobri dve uri. Sovražnik je tako precizno streljal iz težkih minometov, da so morali naši mitraljezi stalno menjavati prostor, da so se ognili uničeni.

Komandant bataljona "Drečevski" (Renar Andrej, doma iz Banov) je hodil ozvan od bora do bora in jih navdajal s "Dio, fantje, držite se, moramo živeti".

Naš top, ki smo ga prejšnji dan zaplenili, je pognal so

vračni oklopni avtomobil v beg. Fašisti so se potegnili na ugodnejše položaje v taki naglici, da niso utegnili zavleči s seboj dveh minometov, ki sta tako ostala med našim in njihovim položajem in ni se dalo niti nam niti sovražniku priti do njih.

Ob 8. zjutraj je začel na našem desnem krilu napadati sovražnik položaje še en bataljon XVIII. brigade. Takoj na to se je zasilil vzklik "fura, jurš!", in že je začel sovražnik paniko bežati, pustiši na položaju ranjence in mnogo materila.

Pomočnik komandanta XXX. divizije je pobilal XVIII. brigade, poudarjajoč velik uspeh borbe, ker smo vključno temu, da smo bili številni ob šibkejši (79 proti 300) izvajali lepo zmago.

Ljudstvo iz sosednih vasi Smarja, Gabrova itd. se nam je prišlo zahvaliti za zaščito, ki smo jim jo nudili pred fašisti. S seboj so prinesli polne jerbe kruha, sira, vina in sadja.

Pregledali smo uspehe naše zmage. Na položaju sta ostala omenjena dva težka minometala, zaplenili pa smo dva puškomitraljeza, tri drzostrelke, 22 pušk in mnogo municije. Zopet je ostalo na bojišču 17 mrtvih fašistov brez tistih, ki so jih med borbo odpejali. Na naši strani je bil en mrtve in štirje ranjeni.

Naslednji dan 9. septembra je bilo mirno. Ves dan smo izkoristili za ukopavanje in pripravljanje rezervnih mitraljezov, ki gnezd. S pomočnikom komisarja brigade smo hodila od položaja do položaja, od bora do bora, vzpodbujajoč jih za nadaljnjo borbo. Imeli smo se sestanek partijskih celic in Kojevskih skup. Vsi člani partijskih in SKOJ so obljubili, da se ne umaknejo s položaja, pa če tudi bi morali vsi pasti. Posvoda se je čula vesela partizanska pesem, daš niso borci že dve noči in dva dni spali.

Dne 10. septembra rano zjutraj se je začel iz daljave proti motorjevi. Po glasu smo takoj spoznali tanke. Ko so bili tanki še daleč, je grupa 40 nemških vojakov napadla naše levo krilo. Ta grupa se je v teku noči približala našim položajem z namenom, da nas preseneti v trenutku prihoda tankov. Na tem mestu je bil politdelegat toda Tržačan Stokla s svojim puško-mitraljezom, ki je imel v sebi mnogo municije, skupaj s 5 borci. Ko so opazili, da se približujejo, so se pripravi na hribu navzgor in oganj iz puško-mitraljezov in iz vrglih bombe. Takoj na to so se vrgli bombe. Takoj na to so se vrgli bombe. Takoj na to so se vrgli bombe.

Sovražna grupa je bila v trenutku razbita in pognana v beg. Ostala sta le dva mrtva Nemca, en puškomitraljez in drugo orožje.

Takoj se je razvila v dolžni enega kilometra huda borba, ki je trajala nepretrgoma

naš planet v daljni preteklosti dvakrat hitreje vrtel okoli svoje osi in da je bila tedaj njegova centrifugalna sila temu primerno dvakrat večja, lahko razumemo njegovo izobčeno obliko kot posledico te sile. Če bi bila naša planeta kroga, bi se morala biti v svoji sredini še danes v tekočem stanju. Toda današnja trda in skalnata skorja našega planeta skoraj ne dopušča domneve, da se naš planet povzroča centrifugalnih sil izobčeno obliko. Edino to si lahko mislimo, da zemeljska skorja ni tako kriva eno samo veliko 3.000 m globoko morje vso površino zemeljske oble in da se omejuje samo na njeni dve tretjini.

Da se prepričajo o točnosti domneve, raziskujejo geofizični predstavo naše zemlje. Na kopnem zbirajo zavedne podatke pri proučevanju potresov v posebnih opazovalnih postajah, ki so opremljene z najsodobnejšimi instrumenti, ki so skrajno občutljivi za najmanjša se sunke. Tege znanstvenega orodja se seveda ne morejo posluževati na morju, ki nikoli ne mirujejo.

Kljub temu, da se že precej let poslužujejo te metode pri geofizičnih raziskovanjih svetovnih kontinentov, so jo šele tik pred zadnjo svetovno vojno začeli uvajati tudi za geofizične raziskovanje na morju. Osnovno načelo te metode sloni na dejstvu, da zvočni valovi menjujejo svojo smer in hitrost, ko se spremenijo sredstvo, skozi katero prodirajo, ali njihove vrste, ki jih po tem odražajo na električnem vodni s posebnimi znaki. Tako, da jih na ladji lahko zapisujemo s posebnimi napravami. Najmočnejše zvočne valove sprejema po eksploziji hidrofon neposredno po vodi. Dovolj sprejemljivi hidrofon pa sprejemajo tudi druge zvoke, med drugim tudi odmeve eksplozije, ki prihaja še pred neposrednim zvokom, ki ga posreduje voda.

Da lahko sprejemajo podvodni sprejemniki zvoke odmeve, ki prihajajo iz globoke notranosti zemlje, morajo biti določeni biti razvrščeni več kilometrov daleč ob središču

do poznega popoldneva. Sovražnik ni uspel priti do naših položajev, četudi so nemški oficirji s puškami v rokah priganjali vojske v borbo. Ko pa jih je podpravlil naš puškomitraljez, je tudi Herr Leutnants pokazal pete. Niti s toposkim niti s minometalskim ognjem nas niso mogli vreči iz položajev.

Ta dan je bilo v borbi 600 nemških vojakov s petimi tanki, osmimi težkimi minometi in oklopnim avtomobilom. Nas je bilo le 80 mož. Zanimivo je bilo zadržanje vaščanov iz Štanjela, ki so vključno močnemu ognju neprestano hodili v naše položaje izpraševati ali bomo držali, ker bodo v nasprotnem primeru spravili svoje bomo premoženje v cule in odšli z nami, hiše pa prej zažgali, kajti v njihovih hišah naj

nikoli ne stanujejo fašisti. Vzdržali smo takorekoč skor brez vsake izgube.

Ko je popoldne okoli 5. ure stopila v borbo še vsa XVIII. brigada, se je moral sovražnik zopet potegniti nazaj proti Trstu. Pustil je na položaju en uničen top in mnogo drugega materila. Mi smo v teku borbe imeli tri mrtve in 7 ranjenih. Sovražnik pa je po podatkih civilnega prebivalstva odpejal nad 50 mrtvih.

Po končani zmagi smo kljub

Štanjel na Krasu.

utrujenosti priredili v Štanjelu miting. Obiljubili smo prebivalcem Krasa, da se bomo borili do konca.

Isto noč nas je na naših položajih zamenjala XVIII. brigada. Mi pa smo navdušeni z veseljem pesmijo odkorakali novim borbam nasproti.

To je odmeval iz borb in zmag kosovelovcev, za katere je brigada dobila v mesecu septembra 1944 časten naslov: Slovenska narodnoosvobodilna udarna brigada.

KAKO JE PRIŠEL ČLOVEK V SEVERNO AMERIKO

Bilo je pred desetimi tisoči let

Konica sulice na vrhu neke skale - Podobnost med nekaterimi azijskimi in ameriškimi primitivnimi orodji - Beringova ožina je bila nekoč most, kjer se je razvijal nekaj selekcijski proces tudi za človeka

Morda se bomo vprašali, kako to, da na tem tako severnem področju ni bilo ledenikov? Čeprav se zdi čudno, je vendarle res, da so ledeniki, ki so se razprostirali po vsej Kani in skoraj po vseh severnih področjih Združenih držav, skoraj popolnoma izginili. Alaski in omajili tod svoje kraljestvo samo na gorske verige. Edino verjetno razlago za ta čuden pojav nam dajejo tedanje pičle padavine na tem polotoku. Na severni Alaske znanja padavine se danes samo okoli 125 do 250 mm na leto.

Na zemeljskem mostu, ki je danes pod Beringovo morsko ožino, je nekoč verjetno rasla gosta in dolga trava podobna tisti, ki jo najdemo danes na Alaske. Ta trava je bila odlična pašna za živali. Ko so prišli živali čez ta zemeljski most, so našle ugoden življenjski prostor v dolinah Alaske, ki jih zaradi prej omenjenega pomanjkanja dežja in snega niso pokrivali ledeniki.

Zemeljski most je seveda služil za prehod v obeh smereh. Po njem so verjetno prišli tudi nekatere živali, zlasti konji in kamele, iz Severne Amerike v Azijo. Vendar pa je paleontolog George Gaylor Simpson poudaril, da je imel tako opek zemeljski most med dvema celinama tudi nalogo selekcije. Z drugimi besedami, bi dejali, da ga ni primerjati z odprtimi vrati, temveč z ne-

kakim filtrom, ki dovoljuje prehod nekaterih živali drugih pa ne. V našem primeru je dovolil prehod samo živalim z enega področja Severne Amerike in ne z vse celine. Zaradi tega ni nobena žival, ki je prišla z južnih ameriških področij na severna dosegla Azije.

Skladno s tem se zdi, da je bila tudi vrsta primitivnega človeka, ki je na svoji poti iz Azije v Severno Ameriko šel čez omenjeni most, sad selekcijskega procesa. Razna arheološka znamenja, ki jih imamo, dajejo sklepati, da so bili prvi Američani nomadski lovci in da so prišli na severnoameriško celino v skupinah ter so si pri iskanju lovskega plena medsebojno pomagali. Na podlagi najbolj zanesljivih geoloških podatkov, ki so jih zdaj odkrili, se zdi, da je tisti ljudje prišli v Severno Ameriko med zadnjo fazo pliocenске dobe in prvo fazo zadnje geološke dobe, to je pred približno 10.000 do 20.000 leti. Ka-

že, da je zdaj že dokazano, da izseljevanje primitivnih ljudi iz Azije v novi svet ni bilo množično, temveč postopno v skupinah, ki so se vrstile v sledskih skozi dolgo dobo. Življenjske razmere, ki so jih našli v Ameriki, se verjetno niso razlikovale od tistih, katere so zapustili iz Azije. Ekološki pogoji so bili podobni tistim, na katere so bili navajeni, in mnoge živali, ki so jih

našli v novem okolju, so že poznali.

Če povzamemo dognanja, do katerih so prišli znanstveniki raznih ved, lahko rečemo, da je izstopajo bistveni obrisi razmer, ki so jih prvi vseljeni na Alaski, in da je za našo spoznavno rastline in živali, na katere so naleteli, ter pota, katerih so se verjetno posluževali, ko so se začeli naseljevati po ostali ameriški celini. Arheološki podatki pričajo, da si ti prvi vseljeni niso izbrali svoje poti skozi sredino Alaske, kot so to dolgo časa domnevali, temveč vzdolž njenega severnega obrežja na skrajnem severu ameriške celine. Neizpodbitno dokaz, da je v starih časih človek prebival na tem ozemlju, so našli leta 1947. Odprava ameriške geološke službe je namreč tisto leto našla konico sulice na vrhu neke skale na gričevnatem področju gorske verige Brook, ki je najsevernejša gorska veriga Alaske. Dr. Frank Roberts ml., ki slovi za najboljšega poznavalca paleo-indijanske dobe, je ugotovil, da izvirata kamnita konica, katere oblika spominja na flauto, iz dobe folsomskega človeka. Kot znano, so na podlagi okamenih, ki so jih našli v Folsomu v Novi Mehiki, ugotovili, da je človek prebival na tem področju že pred približno 10.000 leti. Na žalost pa omenjena odprava ni našla nobenega drugega ostanka ra-

zen te kamnite sulične konice.

Kmalu zatem so našli podobno gradivo tudi v drugih krajih Alaske. Na rtu Denigh je dr. Louis Giddings, ki je profesor na univerzi Alaske, izkopal nekaj ostankov komic sulice folsomskega je v ym sulice človeka. Našel je tudi nekatere predmete, na katere v Novem svetu dotlej ni bil še nikoli naletel. To so bila tako imenovana rezila burins, s katerimi so rezali živalske rogove in kosti. Ne vemo sicer, zakaj bolj na jugu med ostanki orodja folsomskega in ym sulice človeka doslej še nikoli niso našli takih rezil, vendar pa lahko domnevamo, da jih primitivni človek, v času, ko je prodiral v sredino ameriške celine, ni več izdeloval.

Giddings je našel omenjena rezila v globini približno 2 m v zemlji. Tik nad njimi je bila nerodovita glinasta plast, kar je dalo sklepati, da je človek za dolgo dobo zapustil to področje. Nad glino so bile razne plasti, ki so ustrezale kasnejšim eskimskim kulturam. Omenjeno arheološko gradivo neizpodbitno dokazuje, da je človek prebival na Alaske že najmanj pred 10.000 leti. Jedno je, da je prišel na ameriško celino čez severna področja Alaske izogibajoč se ledenikom, ki še danes pokrivajo del teh področij. Dr. William Johnston, ki je uslužben

pri kanadski geološki službi, je mnenja, da si je verjetno izbral najlažjo pot, ki gre v severovzhodni smeri čez obrežje ravninskega področja in se spušta do ustja reke Mackenzie. Pozneje se je primitivni človek po dolini te reke pomaknil na jug. To domnevo potrjuje dejstvo, da v dolini reke Mackenzie in na prostoru nekaterih področij južno od nje ter vzdolžno od najsevernejšega dela Skalnega gorolja, ki sega od Severnega ledenega morja do Južne Amerike, pred 25.000 ali 30.000 leti ni bilo ledenikov.

Po tem prehodnem ozemlju, kjer ni bilo ledu, so živali, ki so šle pred človekom, lahko v razmeroma kratkem času prišle na "novo" celino - morda samo v nekaj sto letih. Po drugi strani pa se je moral človek, ko je na Alaski začelo primanjlovi živali, pomikati za lovskim plenom vedno globlje na celino. In tako je prodiral vedno bolj proti jugu do pašnikov živali, ki so bile njegova hrana. Kot so preračunali, bi bile družine primitivnih lovcev, če bi nadaljevale prodiranje na jug z brzino petih kilometrov vsako sezono, dosegle najjužnejšo točko Južne Amerike v približno 5000 letih. Arheološki podatki, s katerimi razpolagamo, dokazujejo, da je primitivni človek pred 10.000 leti prišel že do raznih točk vzdolžno od Skalnega gorolja.

Morda se bo komu zdelo čudno, da v Aziji niso našli nobenega ostanka orodja folsomskega človeka. Če so to orodje prinesli v Ameriko primitivni ljudje - bi lahko trdili - bi morali najti kake ostanke tudi na azijskih področjih, s katerimi so ti ljudje izvirali. Dejstvo, da jih niso našli, si bomo morda lahko razložili z domnevo, da so bile konice sulic, ki so podobne tistim, katere je uporabljal folsomski človek, samo izpopolnjena vrsta azijskega prototipa. Ta domneva je zelo verjetna in arheologi si želijo, da bi jo potrdili s tem, da bi nekoč našli v Severni Aziji kak primer konice sulice folsomskega človeka ali vsaj njihov prototipov.

Čeprav te medsebojne zveze niso mogli odkriti, lahko ugotovimo, če preskočimo 5000 let prazgodovinske dobe, podobnost med nekaterimi orodji, ki so jih našli v Aziji in v Alaske. V precej krajih Alaske so našli kose kamnov iz mezo-litske dobe, ki se po obliki razlikujejo od tistih, katere so našli v Folsomu. Skupno z njimi so našli drobce podolgovate oblike, ki so morda izklesane od glavnega kosa kamna in so jih lovci pridrili na sulice kot rezila ali stranske konice, da so bile sulice bolj smrtonosne. Dr. N. C. Nelson dan Ameriškega prirodoslovnega muzeja je ugotovil, da so ti kosi mezo-litskega kamna in njihovi podolgovati drobci zelo podobni drugim predmetom, verjetno iz iste dobe, ki jih je našel v Mongoliji.

Končno je pripomnil, da kljub mnogim posrednim dokazom o prebivanju primitivnega človeka v krajih, ki so jih omenili, doslej še niso našli nobenih človeških kosti. Kljub temu pa arheologi, ki se opirajo na dejstvo, da so našli ostanke slonovega mamuta Beringovka pokopane pod sibirskimi ledeniki, ne izključujejo, da ne bi v kakem prepadu ali v stalno zamrznjeni zemlji, Alaske našli ostanke od enega izmed prvih prebivalcev severnoameriške celine.

med Jugoslavijo, Grčijo in Turčijo, s čimer so bili v dobrih meri izločeni nevtrni vojnouhujskaški nameni SZ in njenih satelitov. Ta sporazum je bil sklenjen z izrecno miroljubnimi nameni, v svrhu obrambe balkanske suverenosti, svobode in neodvisnosti zainteresiranih držav, pri čemer je bilo vsem balkanskim dežalam dano na znanje, da bi se z dobro voljo in ob skupnem naporu lahko rešila vsa sporna vprašanja, ne da bi pri tem posegale vmes razne velike sile, ki jim je samo do njihovih lastnih interesov.

Za izraz te bistvu edino pravilne politične koncepcije o ureditvi in razvoju odnosov med balkanskimi deželami, moramo razumeti tudi posebno zanimanje, ki so ga države podpisnice balkanskega sporazuma pokazale na svojem sestanku v Atenah do Albanije in albanske vprašanja. Do bi še enkrat potrdile svojo iskreno miroljubnost in dobro voljo, so se vse tri podpisnice na tem sestanku zedinile, da predstavljajo neodvisnost Albanije enega od najvažnejših činiteljev za ohranitev miru in stabilnosti na Balkanu. Enotnost stališča treh podpisnic glede spoštovanja albanske neodvisnosti je izredno pomembna. Še posebno, ker je ob ankskem sporazumu vsa kominformovska propaganda, v ogroženih tekmah z italijansko, na vso moč trobila, da je spoznanje v bistvu napaden in naprten predvsem proti Albaniji. Očividno je bilo razlagati, kakšni svrhi naj bi služile te laži in enih in drugih. Prvi so hoteli tako prikriti svoj osvajaški pohlep, svoj umazano izkoriščevalsko politiko do albanskega ljudstva, drugi pa bi se hoteli znova polastiti pravice, da "skrbje" za Albanijo.

Takšna ocena balkanskega sporazuma je več kot absurdna, kajti v teku svojih razgovorov niso podpisnice niti pomislile na kakršnokoli nedemokratsko akcijo proti Albaniji. Tu je bilo govora izključno o miru in stabilnosti na Balkanu, pri čemer so se tudi obsojili napadalniki nameni, pa naj bi ti prišli s te ali one strani. Pristopilo se je k intenzivnemu reševanju tega delikatnega vprašanja in na najsiš osnovi določenega načelnega stališča, ki se z njim zagotavlja Albaniji njena neodvisnost. Formulacija deklaracije o spoštovanju albanske suverenosti je morda res nekoliko nepopolna, vendar je bilo dovolj jasno odpliva osnovna teza - namreč teza o spoštovanju teritorialne integritete te dežele.

Nekateri nepravilni nergači, posebno tisti v Italiji, so hoteli izkoristiti tudi to, sicer nepomembno pomankljivost, da bi mogli še enkrat pokazati svojo pravo imperialistično naravo. Silno ogorjeni so se čudili, kako so si trije ministri v Atenah sploh drznili načeti pogovor o Albaniji, kar je po njihovem mišljenju, izključni kompetenci Italije. Ob tej priložnosti, se je n. pr. "Popolo d'Italia" odtušal v svojem znanem stilu, zraven čudno, da v Aziji niso našli nobenega ostanka orodja folsomskega človeka. Če so to orodje prinesli v Ameriko primitivni ljudje - bi lahko trdili - bi morali najti kake ostanke tudi na azijskih področjih, s katerimi so ti ljudje izvirali. Dejstvo, da jih niso našli, si bomo morda lahko razložili z domnevo, da so bile konice sulic, ki so podobne tistim, katere je uporabljal folsomski človek, samo izpopolnjena vrsta azijskega prototipa. Ta domneva je zelo verjetna in arheologi si želijo, da bi jo potrdili s tem, da bi nekoč našli v Severni Aziji kak primer konice sulice folsomskega človeka ali vsaj njihov prototipov.

Indijska vlada je sporočila, da v spomin na uspešno zavzebo vrha Mount Everest po Edmundu Hillaryju in Tenzingu izdala posebno serijo znamk. Pri tem bodo uporabljali fotografiji posnetki indijskega letala, ki je nedavno preletelo vrh Mount Everest.

Ameriškim filmskim igralcem ne gre prav slabo. Caste jih vsepovsod. Na silki Virginia Mayo in Arlene Dahl na sprejemanju pri predsedniku Eisenhowerju.

VREME

Vremenska napoved za danes: Pretežno jasno in nekoliko vetrovno. — Včeraj je v Trstu dosegla najvišja temperatura 32,2 stopinje; najnižja pa 21,8 stopinje.

PRIMORSKI DNEVNIK

DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI

SPORTNI DNEVNIK

TOUR DE FRANCE - DVAJSETA ETAPA

Tudi na kronometer - BOBET

S prepričljivo zmago je Bobet dokazal, da je vreden svojega prvega mesta v splošni oceni, ki mu že zagotavlja končno zmago v Parizu

VRSTNI RED NA CILJU

20. ETAPA

LYON - SAINT ETIENNE

(70 km na kronometer):

1. BOBET (Fr.) 1'49'00", povprečno 38.532 km;

2. Van Est (Hol.) 1'45", 3. Schaefer (Nem.) 1'45", 4. Wagtmans (Hol.) 1'45", 5. Loroño (Sp.) 1'45", 6. Bauvin (Nem.) 1'45", 7. Astura (It.) 1'45", 8. Morvan (Fr.) 1'45", 9. Close (Belg.) 1'45", 10. Mallejac (Fr.) 1'45", 11. Rosello (It.) 1'45", 12. Rolland (Fr.) 1'45", 13. Magni (It.) 1'45", 14. Isotti (It.) 1'45", 15. Laureti (Fr.) 1'45", 16. Corrieri (It.) 1'45", 17. Geminiani (Fr.) 1'45", 18. Baroni (It.) 1'45", 19. Drei (It.) 1'45".

ST. ETIENNE, 24. — Odkar je Bobet osvojil rumeno majico, je pokazal, da jo nosi s častjo in da je vreden, po svoji veliki zmagi na odločilni alpski etapi je takoj na drugo pomembni etapi pokazal, da se hoče boriti tudi tedaj, ko gre v glavnem zgoz za prestiž. Tokratna je bila njegova prednost v splošni oceni, da bi ga neke težko kdo ogrozil pri prejem mestu, ampak da bi se mu tudi težko približal. Toda Bobet se ni zadovoljil s tem, da bi samo držal razdaljo med seboj in Mallejacem, Astur in naslednjimi, temveč je danes vzel tako, da se je ta razdalja še močno povečala.

Današnja 70 km dolga etapa ni bila ena izmed tistih etap na kronometer, ki vodijo po kakih gladkih in ravni cesti, kjer res ni treba pokazati drugega kot brzino vožnje po ravnini. Pot je ves čas vodila gor in dol, pravi tobogan, in pri 34 km pa se je v dolžini treh kilometrov dvignila za 220 m; potem še strmina do 910 m, kolikor je visok But d'Arpin (na 48 km), nato 12 km navzdol in končno še kosček vznožja po zelo slabem cesti; bilo je torej vsega i svašter.

Start se je začel ob 10. uri, ko je odšel Luksemburžec Jean Schmidt; nato so sledili v predstavi po 4 minute ostali do Bobeta, ki je kot zadnji startiral okrog 15. ure Schmidt je potreboval za pot 1'56"9", časi, ki ga je postavili v končni oceni na 30. mesto. Se precej časa je trajalo, da je Švicar Schellenberg njegov čas zboljšal za dve sekundi, medtem ko je Corrieri potreboval eno sekundo več. Polagoma pa so se začeli časi nižati, dokler se ni pojavil Španec Loroño s svojim časom 1'52"56". Ta dirkač, ki je bil dolgo časa med zadnjimi in se je razredel šele v

Pireneji, ko je s predzadnjega mesta v splošni oceni skočil z zmago v prvi pirenejski etapi v ospredje in sedaj vodi v oceni za gorsko nagrado, je danes dokazal, da zna dobro voziti tudi tedaj, ko se je treba izkazati v brzini. Tudi na But d'Arpin (48 km) je bil njegov čas mnogo boljši od dirkačev, ki so vozili pred njim. Bauvin je privozil na cilj z eno sekundo več kot Loroño.

Sele dirkač, ki je startal 63. je izboljšal čas Loroña. To je bil Holanec Van Est, ki je dosegel čas 1'50"45", tudi na But d'Arpinu je bil njegov čas mnogo boljši od ostalih, toda hotel je nasprotno: dati vse iz sebe. Zato je bilo nardušanje množice pri cilju tem pečje.

Ob 16.49 privozi v cilj burno pozdravljen Bobet. Njegov čas je odličen: 1'49", povprečno 38,532 km na uro! In vse to kljub temu, da je na 39 km prelučkal kolo in se je moral ustaviti, da kolo zamenja. Bobet svoje zmage ni dosegel brez napora: na cilju je bil njegov obraz ves v gubah in niti aplavzi množice niti ob jem žene ga ni mogel spraviti v njegovo sicer običajno smehljanje. Kot zadnji, ki je startal, je bil poučen o časih, ki so jih dosegli dirkači pred njim in bi torej lahko ostal miren; vzel bi lahko slovo, toda hotel je nasprotno: dati vse iz sebe. Zato je bilo nardušanje množice pri cilju tem pečje.

Borba med Schaeferom in Magnijem za nagrado ob petdesetletnici Toura, v kateri vodi Schaefer in mu je Magni za petimi, se je danes končala tako, da je razlika med obema narasla od 22 na 53 točk in ne kaže, da bi mogel Magni izgubo kako nadoknaditi. (Vsi, ki so bili pri cilju, so bili omenjena nagrada milijon fran kov!)

GASTON DUBOIS

OCENA ZA VELIKO NAGRADE PETDESETLETNICE TOURA:

1. BOBET (Fr.) 113'47"19"; 2. Mallejac (Fr.) 113'47"19"; 3. Astura (It.) 1'50"11"; 4. Close (Belg.) 1'45"; 5. Schaefer (Nem.) 1'45"; 6. Wagtmans (Hol.) 1'45"; 7. Rolland (Fr.) 1'45"; 8. Laureti (Fr.) 1'45"; 9. Geminiani (Fr.) 1'45"; 10. Mahé (Fr.) 1'45"; 11. Bartali (It.) 1'45"; 12. Magni (It.) 1'45"; 13. Rosello (It.) 1'45"; 14. Isotti (It.) 1'45"; 15. Laureti (Fr.) 1'45"; 16. Corrieri (It.) 1'45"; 17. Geminiani (Fr.) 1'45"; 18. Baroni (It.) 1'45"; 19. Drei (It.) 1'45".

OCENA ZA MOSTVA PO 20. ETAPI:

1. Holandska 339'29"04"; 2. Francija 339'29"04"; 3. Severozahod-Center 22'47"; 4. Belgija 1'8"15"; 5. Znapad 1'8"15"; 6. Italija 1'8"15"; 7. Španija 1'8"15"; 8. Jugovzhod 1'8"15"; 9. Ile de France 1'8"15"; 10. Svica 1'8"15".

NOVA TRŽAŠKA KOČA

namesto prejšnje porušene

V zimi 1950-51 je sneg Tržaško kočo na Dolcu zrušil, v nedeljo pa bo nova koča, ki ne stoji na istem mestu, že sprejela prve goste

Marsikateri Tržančan nosi v svoji izkaznici planskega društva pečat Tržaške koče na Dolcu. Toda huda zima z obilnim snegom leta 1950-51 je bila za Tržaško kočo usodna. Dva do tri metre visok plaz jo je stisnil in PD Gorje, ki je upravljal to postojanko, ni imelo drugega, kakor da zgradi novo kočo. Dela se je lotilo že poletje 1951, takoj ko je skopnel sneg. Za novo postojanko pa je izbral primernejši prostor, varen pred snegom, in plavovi, v sedlu Dolca, kakih 200 m stran od prejšnje koče v smeri proti Hribaricam, Spinalinovi so novi teren, hkrati pa pripravili vse potrebne gradbeni material, kolikor je bil še sposoben, so za gradnjo nove postojanke uporabili les in inventar porušene koče. Leta 1952 so gradnjo mrzlično nadaljevali. Morali so hiteti, ker je gradbena sezona v gorah zelo kratka. Jeseni 1952 je bila stavba pod streho, leto pa so dela že tako napredovala, da bo v nedeljo 26. julija sprejela že svoje prve goste.

Nova koča bo po obsegu enaka prejšnji, le da je prijaznejša in udobnejša. Imela bo 40 ležišč ter svetlo in prostorno jedilnico. Stavba je podklete, stoji pod Kanjancem in na križišču poti Hribaric-Sedmera jezera. Don Planika pod Triglavom-Triglav, Volo polje-Bohinj, Plemenice-Triglav, Dostopi; iz Vrat čez Luk-

drnjala, ker niso imela nekateri možnost pokritih igrišč. Sicer so morali v Gorici zaradi prehoda v višjo skupino komaj uređiti prostor za gledalce. Od prvotnih dve sto gledalcev je pozneje tekmar prisostvoval skoraj vedno okrog tisoč ljudi.

Letos se vprašanje pokritih igrišč zopet postavlja v ospredje, je Goriziana je bila — po glasovih, ki krožijo po mestu — pripravljena zgraditi veliko dvorano, ki bi bila pripravnna tudi za druge športe in je zato zaprosila občino za pomoč. A ta je, kar zadeva šport, kar gluhla, Lani, ko so gasilci zaleteli graditi svojo novo postajo v Ulici Paolo Diacono, so imeli v načrtu tudi majhno telovadnico. Goriziana je zaprosila gasilsko poveljstvo, da bi telovadnico zdajšnji za nekaj metrov, da bi bila tako uporabna tudi za košarkarske tekme; seveda bi prispevala za povečanje stroškov, a tudi ta prošnja je bila odbita. Sedaj pa, — ko bodo v Gradiški gradili kar Športno palačo s prostori za 2000 gledalcev in v velikom odrom, tako da bo dvorana služila tudi dramskim in opernim predstavam, za kar bodo potrebovali 40 milijonov lir — se morajo v Gorici boriti s težavami, ki so nastale zaradi igrišč. Govori se, da bodo le pokrili igrišče v Ulici Rismond, da z železno konstrukcijo, a dosedaj ni bila niti vložena prošnja, in še manj so začeli z deli. In tako, se bo morala verjetno Goriziana letos umakniti iz prve državne lige, do katere se je s težavo priborila in v kateri je lani tako dobro izkazala, če se ne bo Košarkarska zveza usmislila in sprejela pomanjkanje pokritega igrišča.

RAZBURKANA SEJA OBČINSKEGA SVETA

Predvsem je treba zaposeliti domačine

Šola v Stražicah povzroča prepire Predlog svetovalca DFS tov. Šuligoja

Cetrlikova seja mestnega občinskega sveta ni bila pomembna zaradi drugega kot zaradi dokaj razburilive diskusije v zvezi s predlogom občinskega odbora, ki je zahteval od sveta odobritev načrta za gradnjo osnovne šole in vrta v Stražicah, v ljudski četrti, kjer sicer imajo šolsko poslopje, ki pa še od daleč ne ustreza potrebam. Odobrili bi bilo torej treba načrt, ki sta ga predložila tržaška inženirja Costà in Tamburini, in pričetek del, za katere bi bilo treba odobriti prvo denarno nakazilo v znesku 48 milijonov lir, od katerih bi se občina sponosila 30 milijonov pri posojilnici, ostalih 18 milijonov pa pri Tržaški hranilnici.

K besedi se je takoj prijavil svetovalec MSI inž. Visintin, ki je grajal županstvo, ki je poverilo izdelavo načrtov tržaškim inženirjem ter pri tem prezrlo domače strokovnjake. Odbornik za šolstvo Di Gianantonio je polemiziral tudi z monarhističnim svetovalcem Pedronijem, ki prav tako, kakor številni drugi svetovalci, ni soglašal z ravnanjem odbora. Di Gianantonio je dejal, da je občinski odbor manskidaj poveril številne sodne razprave ali sodne postopke odvetnikom, ki niso bili iz Gorice in da takrat ni proti temu nastopil noben gorški odvetnik. Dejal je tudi, da se o šoli v Stražicah govori že od leta 1949 in da kljub temu ni noben gorški gradbeni strokovnjak pristopil k načrtu. Pač pa sta načrta predložila dva tržaška inženirja. V znak protesta proti izjavam odbornika so nekateri gorški inženirji, ki so bili med občinstvom, zapustili dvorano.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Inž. Visintin je ponovno prošil za besedo in izjavil, da ni zadovoljen. Dejal je, da bi njegovi gorški kolegi prav gotovo lahko pripravili načrte, ki bi ustrezali potrebam in ki bi bili cenejši.

K razpravi se je oglasil tudi svetovalec DFS tov. Šuligoj, ki je dejal, da po njegovem ni najvažnejše vprašanje, kdo je načrte pripravil. Meni, da je veliko važnejše, da bodo poslopje gradila domača podjetja z domačimi delavci. Župan je odgovoril, da bodo šolo gradili domačini.

Pogled na Učve v Kanalski dolini.

OBLASTI SE NE ZMENIJO ZA PRIZADETE KRAJE

Še nekaj o veliki škodi zaradi neurja v Beneški Sloveniji

Letos bosta v teh krajih vladali črna beda in lakota, če ne bodo dobili potrebne pomoči

iz Beneške Slovenije dobivamo še vedno poročila in podatke o strašni nevihti, ki je razvalila v teh krajih v nedeljo popoldne in prizadela kmeto veliko škodo.

Nasotrudnik Aleksander Jakopič nam piše:

«Strašno neurje v nedeljo popoldne je trajalo le dober četrt ure, toda škoda je ogromna in sploh se še ne ve, koliko znaša. Mnogo je odvisno tudi od vremena, ki bo najbolj prizadeta v vsej Beneški Sloveniji. V Nadiški dolini so enakomerno prizadeti vsi kraji; povsod opustošenje in žalost.

In oblasti? Sploh se ne zmejni za te prizadete kraje. Nobena ni mti zraven, kaj še da bi pomagali! Videmski čepisi ne morejo pisati, da je og. projekt takoj obiskal prizadete kraje, se zanimal za oškodovance in obljubil takojšnjo pomoč vlade, to pa

V Dol. Brnasu v občini St. Peter je družini Vižintinovi razkrilo polovico strehe in pobilo mnogo streešnikov. Tudi drugim družinam v Brnasu je prizadelo veliko materialno škodo. Podobne vesti prihajajo iz Nadiške doline, iz občine Podbošesec. Tam je tudi razdejalo strehe, izruvalo in polomilo debelo drevje. Obiskala jih je tudi neumljena toča.

Kljub vsej tej nezdigi in škodi, ki je zadela Beneško Slovenijo, se niso italijanske, češadske in videmske oblasti prav nič pozanimale, da bi poizvedele, koliko škodo so utrpeli naši ljudje. Niso prišli obiskat prizadetih krajev in niso prinesli našemu ljudstvu nobene tolažilne besede; o pomoči pa niti ne govorimo.

Kadar so bile poplave v Polessine, so naši kmetje dali od sebe vse, kar so mogli za tiste nesrečne ljudi. Vprašamo se, zakaj italijanske oblasti niso teko solidarne za nami? Morda zato, ker pripadamo k narodu, katerega italijanske oblasti smrtno sovražijo in ki ga z vsemi mogočimi sredstvi zatirajo? Beneški Slovenci plačujejo davke v isto oblagajevno kakor vsi ostali italijanski državljan. Zato imamo tudi pravico, da kritiziramo, če nam oblasti ne pomagajo kakor drugim državljanom, ko nas prizadene kakšna nesreča.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna «Villa S. Giusto», Korzo Italia št. 106, tel. 31-62.

Letos bo zelo slaba letina. Do sedaj je bilo pri nas polno dežja in malo lepega vremena. Poleg tega smo imeli meseca maja slano, ki je naredila na polju veliko škodo. V nekaterih krajih je že petkrat poškodovala letošnji pridelek huda toča. Če ne bodo oblasti prisloščile na pomoč našemu revnemu prebivalstvu, bosta letos vladali v Beneški Sloveniji črna beda in velika lakota. Obisti morajo to preprečiti!

DEZURNA LEKARNA:

Danes posluje ves dan in pono